UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

E ante P

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Epaminundas thebanus vir fuit:honeſto genere natus:patre polymno citharizare:⁊ cãtare ad chordarum ſonũ doctus eſt a Dionyſio.Carmina cantare tybiis ab olimpiadoro.Saltare a Calliphrone in phĩa pceptorẽ habuit Lyſiã pythagoreũ. Hic fuit modeſtus:prudẽs:grauis:peritus belli:fortis manu aĩo maxĩo:adeo veritatis diligẽs:vt ne ioco quidẽ mentiretur. Uide plutarchũ. Hic cũ apud Leutra . Lacedemonios plaga peſtifera adeo effeciſſet:vt ex eo tẽpe lacedemoniorũ opes corruerint principatuꝫ grecie amiſſum vltra reparare nequiuerint dicere ſolebat:orbũ ſe nõ tñ ſine liberis mori:⁊ ex ſe natã relinquere pugnã leuctricã:hic poſt facinora edita extremo tpe apud Mantineã cũ acie ĩſtructa ⁊ ducis optimi:⁊ militis fortiſſimi officio fungit̃ ſparto agreſti telo pcuſſus ictu mortifero:⁊ relatuſqꝫ in caſtra ſemianimis reqſiuit a circũſtantibus ſaluus ne eſſet clypeus.Cũ ſaluũ eſſe flẽtes ſui rñdiſſent:allatum veluti ſociũ laborum glorieqꝫ oſculatus eſt. Iterum queſiuit eſſent ne fuſi hoſtes:Cũqꝫ id quoqꝫ vt cupiebat audiuiſſet:euelli tũ deniqꝫ ſpiculũ iuſſit. Ita multo ſanguine profuſo in letitia ⁊ in victoria mortuus eſt . Cuius morte thebanorum vires hebetate ſunt:vt non tam illum amiſiſſe qꝫ cum illo interiſſe omnes viderentur. Nam ante Epaminũdã thebani alieno ĩperio paruerunt:poſt interitũ euiſdem in ſeruitutẽ priſtinã reuoluti ſunt vt manifeſtum ſit gloriam thebanã cum illo natã:cum illo extinctam fuiſſe.

Epacta ab επαγω qđ eſt addo ex επι ⁊ αγω compoſitũ.

Epagon.ontis.artemo a noſtris vocatur . Trocleeqꝫ id genus eſt que in machinis tertia dicatur:qđ ⁊ ergata dr a Uictruuio. Idqꝫ vernacula ſimplicitas appellat arganum.

Epanalepſis:replicatio vel repetitio ab επι ⁊ ανα q̃ duo ſit̃ ere:⁊ iterum denotant:atqꝫ ληψις acceptio. Figura que fit qñ vna dictio in pncipio verſus ſumpta iterũ in fine verſus ponit̃ Iuue. Creſcit amor nũmi:quantũ ipſa pecunia creſcit.

Epanaphora.latine repetitio.

Epanodos.pe.cor. Regreſſio ex επι ⁊ ανα que retro indicant ⁊ οδος via:quaſi retro poſt viã vt principatus bonus non autem bonus qui in tyrannidem cõmutatur.

Eparchia prouincia. Eparchiotes prouincialis. Eparchus preſes prouincie.

Epaphroditus.pe.cor.dicitur venuſtus iucundus.

Epauxis dici poteſt Incrementum.

Epectaſis.pen.cor.dici põt porrectio. Figura qua in medio dictionis littera vel ſyllaba interponitur:vt Induperator pro imperator. Ex επι ſuper εκτινω extendo.

Epentheſis.pe.cor. Interpoſitio. Ex επι ⁊ εν que dicunt inter ⁊ θεσις poſitio.vt Religio.

Epeus.pe.p.nomẽ pprium. Endymionis filii ⁊ peonis fratris:a quo Epee ciuitas in grecia επιος hic equũ ligneũ extruxit qui troia prodita eſt. Uirg. Et ipſe doli fabricator epeus.

Ephebus pe.p.pubes dr.ꝙ iam ſit impube ⁊ ad annos pubertatis puenit. Ex επι ⁊ hebe.pubertas. Iuue. Armenius zelotes cunctis narrat̃ ephebis. Ter.in an. Nam is poſtqꝫ excesſit ex ephebis ſoſia liberius viuendi fuit poteſtas.i.poſt qꝫ exceſſit ex ea etate qua pubem primo emiſit.

Ephebia pubertas dicta eſt.i.prima etas adoleſcentie . Adoleſcentia vero extrema pueritie inquit Do. Cenſorinus ſeperat ephebos ab exephebis tanqꝫ ephebi dicantur in.xvi.etatis anno. Ex ephebi vltra illud tempus appellentur. Inde ephebeum dictum paleſtre mẽbrũ in quo ephebi exercentur : de quo Uict.lib.v.ſic inquit. In duplici porticu collocent̃ hec membra ephebeũ in medio. Hoc aũt exedra ampliſſima : in lib.ii.macha. ephebia ſe.gñe dr vbi ſcriptuꝫ eſt. Super hoc pmittebat ⁊ alia talẽta centũquinquaginta ſi poteſtati eius concederet̃ gymnaſiũ ⁊ ephebiam ſibi conſtituere. Et paulo poſt. Etenim auſus eſt ſub ipſa arce gymnaſium conſtituere ⁊ optimos quoſqꝫ epheborum in lupanaribus ĩponere:que επι και ηβηοτεα τησ ηλικιας.

Ephegeſis.pe.p.grece εφιγεσις latine expoſitio prioris dicti.

Ephemeris.pe.cor.liber in quo res geſte per ſingulos dies ſcribunt̃. Latine acta diurna:⁊ diariũ dr εφημερισιδος.cotidianus:ab επι ⁊ ημερα dies. Mos fuit romanis vt ſinguli rerũ ſuarũ tabulã ↄficerent. Uñ Iuue.accipit pro libra in quo diurnales diuinatiões erãt:cum ait. In cuius manibus ceu pinguia ſuccina tritas cernis ephemeridas. Propertius vero pro libro feneratoris in quo ſũmas pecunie mutuatice feneratecqꝫ perſcribit ⁊ ratiunculã per ſingulos dies expẽſi acceptiqꝫ ſubducit ⁊ lucra dãnaqꝫ cõputat. Dicit enim me miſerũ his aliquis rationẽ ſcribit auari ⁊ ponit duras inter ephemeridas. Sene. vocat id genus librorũ calendariuꝫ lib. de beneficiis. Nemo beneficia in calendario ſcribit. Et alibi calendariũ verſat:fit ex dño procurator.

Ephemerinos.febris vnius diei eſt. Amphemerinos vero quotidiana eſt ⁊ ex humorib⁹ corruptis p̃ſertim pituita coaleſcit.

Ephemeron.animal ortuꝫ apud hippanem fluuium:apud boſphorum: Ariſt.lib.v.animalium.

Epheſus.pe.cor.vrbs Ionie ſeu lydie celeberrimo diane templo clara ab Amazonibus cõdita. Hoc templũ ducentis viginti annis a tota aſia factũ fuit in ſolo paluſtri ne terremotus ſentiret. In eo centũ vigintiſeptẽ colũne fuerunt a ſingulis regibus facte ſexaginta pedũ altitudine inter q̃s triginta ſex celate fuerunt miro artificio. Hec ciuitas nauali ⁊ portuꝫ habuit:⁊ loci oportunitate mltũ creuit ⁊ maximũ citerioris aſie emporiũ fuit. Ex epheſo Heraclitus cognomẽto Scotinus fuit:⁊ hermodorus qui pp excellentiã ĩgenii ⁊ doctrinã ⁊ qꝛ frugi erat ĩ exiliũ miſſus fuit Hipponax poeta ⁊ parrhaſius pictor ⁊ Appelles. Et Alexander orator: ⁊ Theodotion iudeus qui ſacram ſcripturam interpretatus eſt.

Epheſtius.latine domeſticus familiaris dicitur.

Epheſtris.idis.a grecis dr veſtis que armatis ſuper induitur.

Epheſtiades.ĩſule q̃ a latinis Uulcanie ⁊ eolie:ꝙ eolus iliacis tpibus illic regnauerit. De q̃bus ſupra in dictione eolus.

Ephippia.equorum ornamẽta απο του επι και ιπποu greci equũ dñr proprie tegmina ſeu ſtragula q̃bus equi ſternunt̃ vel ſelle equis ad inſidendũ ĩpoſite. Cato. Mihi puero modica fuit vna tunica.i.toga ſine faſceis calciamenti equus ſine ephippio. Hinc equites ephippiati:qui ephippia habent in equis. Ceſar. Non eorum moribus turpius aut iertius habetur qꝫ ephippiis vti itaqꝫ ad quẽuis numerũ ephippiatorũ quãuis pauci adire audẽt. Equi ſine ephippiis deſultorii dicuntur.ꝙ ex his facile deſiliant. Et equi ephippiarii:quibus ſelle ĩponunt̃ pp molliorẽ vecturã. Generalr̃ ãt oĩa que mulis equis aſiniſue inſternunt̃ ſtrata dixere:⁊ equos ſtratos ac inſtratos eis ornatos. Uide in dictione . Strata.

Ephialtes.a noſtris dicitur incubus.

Ephyra.e.ſeu ephyre.es.pe.cor. Urbs achaie que nunc Corinthus dr. Luc.li.vi. Aut pelopis latis ephiren abrumpere regnis. Sic dicta ab ephyra Oceani filia. Hic ephyreus a.um. Propertius. Nõ ita cõplebant ephyree laidos edes. Luc.li. vi. Inſedet caſtris ephyreaqꝫ menia ſeruat. Nã Uirg. ephyreia era pro corinthiis dixit lib.ii. Geor.

Ephyre.arũ.nomen vrbium in theſſalia. Epiro Teſprotis etolis ⁊ peredis a quibus ephyri populi vocantur.

Ephod.dictio hebrea qua ſignificatur ſuper humerale pontificis veſtimentum.

Ephodius.ſiue ephodion. Uiaticum:⁊ quandoqꝫ ſumitur pro apparatu:quaſi επι εν τη οδω.

Ephorus pe.cor.nomen propriũ hiſtorici cumani viri ⁊ latine ſuper inſpector preſes prefectus eps̃.ab επι ⁊ ορω aſpicio. Quo vocabulo Cicero vtitur pro quodam magiſtratu lacedemoniorum. Erant enim ephori tales apud lacedemones quales apud romanos tribuni plebis qui a Theopompo ſic appoſiti regibus ſunt:vt apud romanos conſulibus tribuni. Satis conſtat ab ephoris reges eiectos alios fuiſſe:alios interemptos. Olim pro miniſtris regum fuerunt : paulatim deinde omnem potentiam in ſe tranſſferentes ad id licentie peruenerunt:vt ſenſim a rege magiſtratum proprium cõſtituerint nomine ephoriam. Ephoria Tutela.

Epi.prepoſitio greca:que quandoqꝫ ad.quandoqꝫ in.quandoqꝫ aduerſus:vel contra:quandoqꝫ ſupra.

Epialos genus febꝛis eſt ex pituita frigida ſꝫ vitrea putrefacta⸗ ꝙ nomen dedit ei placida pellacia ponti ſubdola quã greci αλςαλος ηϖισητα. quoniam agitatum ex tranquillo difficillimum efficitur: vel αϖο του ηϖιοςα λεαινειμ: quia blande ac modice calfaciat.

Epibatę: ſũt bellatoꝛes in re nautica. Hircius in cõmẽ. belli alexandrini. Capta eſt vna hoſtiũ quadriremis: depꝛęſſa eſt altera: alteraqꝫ perturbata: deinde oẽs epibatis nudatę. Jdeꝫ in cõ. belli aphꝛici Remigũ partẽ. Ex claſſe galloꝝ rhodioꝝ epibatoꝛum armata εϖι βατης tamen pꝛopꝛie. Aſcenſoꝛ dicitur αϖο του ριμᴀτος βαινω.

Epibathꝛa. ę. pe. pꝛo. ſcala nautica.

Epicharida. pe. coꝛ. genus naucule.

Epicheremata argumẽtatões ſũt ꝗ nõnulli rões appellauerũt Ci. ratiocinatiua. Hier. ad Aug. Ego ſimplr fateoꝛ dignatiõi tuę licet ſtilus ⁊ εϖιχειρι ᴍατα tua mihi viderẽtur tamẽ non temere exemplaribus litteraꝝ credendum putaui.

Epicęnũ. latine cõe: ꝓmiſcuũ. ex εϖι και κοινομ qđ eſt cõe interest autẽ inter genus cõe ⁊ epicęnon: qꝛ in gñe cõi ⁊ hoĩes ſũt ⁊ pecoꝛa: in epicęno pecoꝛa tñ. Et in gñe cõi ambo articuli ſũt. Hic ⁊ hęc cũ noĩe cõicat: vt hic ⁊ hęc canis. Epicęnõ aũt cũ articulo vno maſculino cõicat nomẽ fęmininũ vt hic paſſer: ſub quo intelligit̃ fęmina: ⁊ ſub neutro itelligit̃ fęmina: vt hoc pecus: vt Uirg. Lenta ſalix feto pecoꝛi. i. grauido.

Epicarmus nomen philoſophi. Siculi eruditione ꝓcellentis et acumine ingenij pꝛęditi. Cuius mentionẽ facit. Ci. li. j. tuſ. q. Suidas. εϖι χαρᴍος τι τυο ου ηχει ᴍαρου και σικιδλος σιρακουσιος ευρε τηρ κωᴍω δλιαν και τα λοιϖα.

Epicurus. pe. coꝛ. nomen phi voluptarij. A quo ducta eſt ſecta. Epicureũ ꝗ ſũmũ bonũ in voluptate collocãt. De ꝗbus Sidonius. Aſt epicureos eliminat vndiqꝫ virtus. Hic fuit atheniẽſis Pago Gargetius hoꝛtoꝝ magiſter. vñ a Papinio in ſyluis dꝛ. Mallet deſerto ſenioꝛ gargetius hoꝛto.

Epictetus. pe. pꝛo. nomẽ phi ſtoici ꝗ ex hieropoli phꝛygię vꝛbe oꝛiginẽ ducens romę. Epaphꝛodito cuidã neronis familiari ſeruiuit. Atqꝫ ad Marci vſqꝫ Antonini tpa peruenit. Domitiano aũt ĩperante eius dominatu offenſus roma hieropoliꝫ migrauit ratus veꝝ eſſe qđ eſt tragicũ: patriam eſſe cuiuſqꝫ vbi quis recte ageret. Tanta vo apud omnes homines eius vitę admiratio extitit: vt Lucianus ſyrus epicteti lucernam fictilem tribus dꝛachmarum millibus ob eius auctoꝛitatem venisse tradat. Hic enchiridion ſcripſit opus vtile quod angelus politianus nuper latinum fecit.

Epicrocum. pe. coꝛ. genus amiculi croco tinctum.

Epidamus ciuitas epiri. ab epidamno rege barbaroꝝ. Sed romani coloniã deducentes: vt inꝗt Ply. dirrachiũ dicere maluerunt ꝓpter inauſpicatũ nomen epidãni: tanqꝫ a dãno dicatur epidamnũ ad qđ alluſit Plau. in Meñ. cũ ait. Ne mihi damnã in epidãno duas: tanqꝫ nomẽ indutũ ſit epidãno ꝙ illuc nemo ſine dãno diuertat̃. De hac Luc. lib. x. Ad campos epidãne tuos Apianus ſic hꝫ. Epidãnus rex vꝛbẽ cõdidit quę ab ipſo nomẽ aſſumpſit. Huius ex filia nepos dyrrachus poꝛtũ vꝛbi adiecit qđ dyrrachiũ appellatur.

Epidaphne. duę dictiões: ꝗſi ad daphnem. Locus in Syria de quo Stra. Jn ſeleucidę ſyrię ꝗttuoꝛ ĩſignia ſunt oppida: ob id ⁊ tetrapolis dicta regio Antiochia. Epidaphne cognominata. Eſt aũt daphne anthiocenſibus vicinũ ⁊ amęnitate inclytũ nomẽ octoginta ſtadioꝝ ambitu: quo loco Antiochenſiũ conuentus agitabat̃: dictũ a Daphnem Ladonis filia. Jul. Capi. Uerius poſteaqꝫ in ſyriam venit in delitijs apđ antiochiã ⁊ daphnẽ vixit. Ammianus. Tunc apud daphnẽ amęnum illud ⁊ ambitioſam antiochię ſuburbanum.

Epidaurus. ciuitas in peloponneſo: vt Ptolo. inquit a Strabone epidaura dicta Ply. Epidaurum oppidum Aeſculapij tẽplo celeberrimum. Hoc etiam nomine dicta fuit inſula iuxta Dalmatiam in illyrico mari ſita. De qua Luc. lib. ij. Jllyris ionias vergens epidaurus inundas.

Epidromes. dicuntur funes quibus rętia tenduntur circa ſummã ⁊ imam partez ꝙ in his rętia diſcurrant επι enim ſignificat in δρομω curro. Quidam accipiunt pꝛo anulis quibus coꝛtina choꝛde apenditur.

Epigamia. ę. connubium: affinitas cum alijs gentibus.

Epigenes nomen philoſophi byzantini.

Epigoni dicti ſũt auctoꝛes ſecũdi belli thebani ꝗſi fętus illoꝝ ꝗ pꝛimũ ꝯfecerant bellũ gręce enĩ εϖιγονη fętus appellat̃: ⁊ ꝗ poſt gignit̃. Jnde euripides tragicus: tragędiã hoc argumẽto cõpoſitã epigonos ĩſcripſit: ꝗ agi expoſcebat voce magna ſcęnicoꝝ ⁊ ſonoꝛa. Ob hoc dixit. Ci. lib. j. offi. ꝙ hiſtriones voce freti agũt epigonos medęãqꝫ. Errãt ꝗ exiſtimant epigonos apud Stra. eẽ ꝑplos a ꝗbus fabulę nomẽ inditũ ſit cũ epigoni dicti ſint gñali vocabulo oẽs illi ꝗ ex diuerſis ꝑpli ꝯflati: ſcđm bellũ thebanũ duce alcmeone ꝯfecerunt ꝗſi poſt geniti ⁊ filij illoꝝ qui in pꝛimo bello ad thebas moꝛtẽ oppetierant. Nã ex Statij lectione ꝯſtat bellũ thebanum et noĩa ducũ: qui in eo bello occubuerunt. Quoꝝ filij vt moꝛtẽ parentũ vlciſcerent̃ cõi ꝯſilio ꝯ thebanos iterũ arma mouerunt quę acceperant reſponſum ab apolline eam ſe ciuitatẽ expugnaturos ſi Alcmeonẽ Amphiarai filiũ imperatoꝛẽ rei bellicę feciſſent. Jgit̃ Alcmeon exercitu ex gręcis collecto cõtra thebas duxit copias: accerrimeqꝫ ꝯmiſſa pugna potitus eſt victoꝛia ⁊ thebę captę ac dirutę ſunt: epigoni ẽt dicti ſunt ſucceſſoꝛes macedonũ veteranoꝝ qui ſub Alexandro magno ex aſiaticis fęminis ſobolem ſuſceperunt. Quę ſoboles vt hiſtoꝛici memoꝛant nomen hebuit epigoni: qui in caſtris nati: in armis educati a paruula ętate periculis exercitati: laboꝛibus durati pꝛoꝛſus inuiti extiterunt.

Epigrãma. atis. ſeu epigrãmatũ. ati. dꝛ inſcriptio vl' ſupſcriptio ab εϖι ſuper γραᴍᴍα littera vel ſcriptio. Hinc epigrãmatarius ⁊ epigrãmatiſta pꝛo eo qui epigrãmata componit.

Epigraphe. penultima coꝛrepta. titulus inſcriptio: cenſus ideſt dinumeratio ciuium luſtrum.

Epigryphus. pe. coꝛ. dicitur qui habet aduncum naſum.

Epigloſſis: ſeu epiglottis. fiſtula exterioꝛ eſt. Quo etiam vocabulo dicitur eius fiſtulę ſuperioꝛ pars: qua cibus potuſqꝫ feruntur. Totaqꝫ Curculio vocatur.

Epilepſia εϖι λιψια. pe. pꝛo. latine coꝛreptio ſeu appꝛęnſio dꝛ Moꝛbus eſt ſic dictus ꝙ mentem appꝛendens coꝛpus pariter poſſideat ex melãcholico humoꝛe. Contrahuntur enim nerui ex hoc moꝛbo. Dr̃ ⁊ moꝛbus caducus Uulgus appellat lunaticum. Jdẽ comitialis appellatur eo ꝙ ſic cuiqꝫ in comitijs ꝯtigiſſe deꝑnſum fuiſſet dimittebant̃ comitia. Sũt ẽt huius moꝛbi alia noĩa: de quibus in dictione Comitialis.

Epilepticus. qui ex epilepſia laboꝛat.

Epilogus pe. coꝛ. latine ꝯcluſio. Nã ꝗs nos ꝯcluſiões dicimus: gręci epilogos appellãt: ab εϖι ꝗ diminutionẽ hic denotat. ⁊ λογος ſermo epilogus ẽ ꝑs nouiſſima oꝛonis: quã ꝗdaꝫ cumulũ: ꝗdã ꝑ oꝛationẽ vocãt. Rhetoꝛici tripartitũ epilogũ faciũt ꝯſtantẽ ex numeratiõe: amplificatiõe ⁊ cõmiſeratiõe. Per enumerationẽ fit reꝝ repetitio ꝗ gręce dꝛ anacephalęoſis. i. recapitulatio. Per amplificationẽ ꝯcitant̃ aĩ auditoꝝ. Per cõmiſerationẽ flectuntur ad miſericoꝛdiam.

Epilogiſmus cogitatio. Computus.

Epimachus. penultima coꝛrepta. nomen pꝛopꝛium viri: ⁊ latine facilis expugnatu dicitur.

Epimenides. pe. coꝛ. nomẽ phi cretenſis cõtempoꝛanei pythagorę ꝗ multa ⁊ verſu ⁊ pꝛoſa ſcripſit: vixitqꝫ annis. clxxix. vl' ſcđm aliquos. ccxciiij. Uide Laertium.

Epimendium: vt Ply. ſcribit eſt tertium bulbi genus cibis gratum anguſtius folio minuſqꝫ aſpero.

Epimone. pe. coꝛ. latine ꝑſeuerãtia. Figura qñ ad maioꝛẽ certitudinem in eadem dictione perſeuerat vt apud Uirgil. Sic ſic iuuat ire per vmbꝛas. Hęc etiam epizeuſis vocatur.

Epinicia. oꝝ. gręci vocãt pꝛęmiũ ⁊ celebꝛitates ꝓ parta victoꝛia εϖινικι ος εϖι και νικαω οθεμ ϖαραγεται και μικοτεος. Uictoꝛialis. Hier. li. ij. mach. Et cum epinicia agerent in hieroſolymis. i. ſolẽnitates de victoꝛijs. Sue. vo accipit ꝓ carminibus ac laudationibus compoſitis cum in Nerone

ſcribit.Sequenti die lętum inter lętos cantaturum epinicia quę iam nunc ſibi componi oporteret.

Epiphania.grece apparitio ſeu manifeſtatio latine dr̃ φανω enĩ manifeſto. Hier. Dies epiphanioꝝ greco ſermone ſic vocat̃. Qđ enĩ apud nos apparitionẽ vel oſtenſionẽ dicimus: greci epiphaniã vocãt. Hoc ãt iđ q2 dñs noſter hodie ſaluator apparuit in tenebris. Licet enĩ olim natus eẽt ex mã. ⁊.xxx. annoꝝ expleſſet ętatẽ tñ ignorabat̃ a mũdo: eo tp̃e cognitus eſt quo ad Joannẽ bap. vt in iordane baptizaret̃ aduenit: et vox de cęlo p̃ris intonãtis audita eſt: hic eſt filius meus dilectus in quo mihi bñ cõplacui. Quẽ pater de cęlis monſtrauerat voce: hunc ſp̃us ſcũs verſus in colũbã: ⁊ ſup caput illius ſedens tactu quoq3 ipſo voluit demõſtrare ne q̃s alius dei filius putaret̃ ex pp̃lo. Epiphania quoq3 vocatur cũ latitudo mẽſuratur cũ longitudine. Uide in dictione Brame.

Epiphanes.penultima producta.latine illuſtris. επι ſuper φανος clarus. Unde Antiochus epiphanes.i.illuſtris qui fuit crudeliſſimus omnium tyrannorum.

Epiphora.pe.cor.morb⁹ oculoꝝ: quẽ vulgo lachrymã vocãt: cũ defenſus humoris oculos angit απο του επι φερειν hoc ẽ ab iferendo. Ply. Caro peponũ epiphoris oculoꝝ ⁊ doloribus p̃deſt. Col.li.vij.de maguderi. Eadẽ radix ꝯtuſa ⁊ cum oleo lẽtiſci i vncta vitiũ expurgat: epiphorã: ſupprimit polẽta ꝯſparſa, mulſa, aq̃. Dr̃ ⁊ de alijs mẽbris. Ply. Teſtium v̓o epiphoris cũ ramis laureę tenere adeo peculiaris eſt.

Epirhedium.rheda compoſitum nomẽ ex gręco ⁊ gallico επι ⁊ rheda gallicum latini epirhedium dixerunt. Juuena. Tritoq3 trahunt epiredia collo.

Epirus.pe.p. Continẽs dr̃.hoc eſt firma terra: regio q̃ molloſſa dicta eſt. ⁊ achaone helleni fratre Chaonia nunc v̓o Albania vocat̃. Terminat̃ epir⁹ a ſeptentriõe macedonia: ab oriente achaia. Ab occidente Jonio mari. Jn ea ſunt ciuitates Nicopolis. ⁊ Ambracia: hinc epirota: qui eſt ex Epiro.

Epiodũ ſeu epioediũ: canticũ quod dr̃ cadaueri nondũ ſepulto alio noĩe nenia dr̃.e επι ſuper ωδην canticum.

Ep̃s grecũ inde ductũ: q2 ille qui p̃ficit̃ ſup intẽdit: curans eoꝝ gerens επι ſup σκοπος intentio conſideratio. Ergo επι σκοπειν latine ſup intendere poſſumus dicere: vt itelligat non ſe ep̃m q̃ p̃eſſe dilexerit nõ prodeſſe. Et p̃prie dr̃ qui pręeſt pani cęteriſq3 vęnalibus rebus ciuitatibus ob quotidianum victũ neceſſarijs: ep̃atus dignitas ipſa. epiſcopiũ ep̃i habitatio. ep̃aliter intẽte. Aug.lib.v.con. Suſcepit me p̃rne ille hõ dei: ⁊ peregrina ionẽ meã ſatis ep̃aliter dilexit.

Epiſtola. απο του επιστελλειν qđ eſt mittere: q2 ad abſentes mittit̃: hinc epiſtolare qđ ad epiſtolã pertinet. Hier. Neq3 enim epiſtolaris anguſtia euagari longius patiebat̃ libanius autẽ in libello epiſtolandi. αριστα δ' αν τις ευνη θειη επιστειλαι ει γνοιη τι εστι επιστολη και τι λεγει εν αυτη θεμις η εις ποσα προσαγοριας διαιρειται επιστολη μεν ουν εστιν ομιλια εγγραμματο ειποντος προς απoντα γινομενη και κρειδλη ωσκοπον εκπληρουσα ερει δ' ε τις εν αυτης ωοοπαροντι προς απoντα διαιρειται δ' ε εις συχνας τε και πολλους προσηγοριας.

Epiſtolium.parua epiſtola. Catul. Conſcriptũ hoc lachrymis mittis epiſtolium.

Epiſtylium.capitellum quod ſuper colũnam ponitur.

Epiſtates.grece dicitur quia nobis Uillicus procuratorq3 ac prępoſitus rei faciendę vocatur.

Epiſtoniũ: dr̃ in fontibus manu fabrefactis in q̃bus ſunt ſingulę plurales aquã tranſmittentes. Sene.ad Lucil. Niſi aquã argentea epiſtomia effuderint ⁊ adhuc plebeias fiſtulas loquor. Uar.li.iij.de re ruſ. cũ ⁊ aqua calida ⁊ frigida ex orbe ligneo menſaq3 quã dixi in p̃mis radijs eſſe epiſtomijs verſis ad vnumquẽq3 factum ſic vt fluat in conuiuam.

Epiſchidion apud Uict. accipitur pro cuneo.

Epiſynalipha. ꝯglutinatio duaꝝ ſyllabaꝝ ĩ vnã qđ ĩ diphtõgo: ⁊ ſynereſi fieri ꝯtingit. Nã συναλειφη conunctio dicit̃.

Epitaphiũ. latine ſupra ſepulchrũ ταφος enim ſepulchrum: et ſumit̃ pro laude poſt ſepulturã: eſt enĩ elogium quod in ſepulchris marmoreis inciſum videmus completa ſepultura. Accipitur ⁊ titulo ⁊ pro oratione funebri.

Epithalamiũ. ſacer hymnus qui in ſponſalitijs canitur.

Epitheſis.pe.cor.impoſitio ĩpoſtura. aggreſſus. Epitheres modeſtus: impoſtor: fraudator.

Epitheton.pe.cor.a Quintil. dr̃ Appoſitũ ab alijs adiectiuũ: ab επι qđ ſignificat in ⁊ τιθημι quaſi impoſitũ. Epitheta tribus de cauſis noibus addunt̃. Diſcretionis: vt phrygie mollimur montibus idę. Proprietatis: vt terribili impexum ſeta dentibus atris. Ornatus vt alma venus.

Epithome.es.pe.pro.breuiarium vel inciſo dicitur ⁊ compendium ab επι ſuper ⁊ τομη inciſio vel interſectum.

Epithogium genus pallij: quod ſupra togam ferebatur. Compoſitum nomen ex gręco ⁊ latino.

Epithima pe.p. dici põt ſuperimpoſitũ: operculũ θημα poſitũ dr̃ quicq̃d alicui rei imponitur ex quo medicamenta quę ad refrigerandũ cor imponuntur epithimata dicuntur.

Epithimia.ę.cum accentu in pe. latine dicitur concupiſcentia. Deſiderium euaporatio ſacrorum.

Epithyꝝ. gñs edulij ſeu caſei ficuli. Fit enĩ ab επι ⁊ τυρος caſeus. Epitiꝝ ẽt ſiue Pytyꝝ dr̃ a cõfracta oliua q̃ grece dr̃ πιθυρης. Uñ apud Col. Epithyꝝ ꝯditura oliuaꝝ legimus.

Epitrapezia dñr generaliter menſis apta quę ſunt vaſcula ⁊ potoria ⁊ eſcaria. ab επι ⁊ trapeza menſa.

Epitritus pe.cor.pes ex quattuor ſyllabis conſtans: quaꝝ vnaq̃q3 ſp̃ ab alijs tribus diſcrepat. Primus conſtat ex iambo: ⁊ ſpõdeo.i.ex prima breui ⁊ tribus lõgis vt ſacerdos. Sc̃ds ex trochęo ⁊ ſpondeo.i.ex ſecunda breui alijs longis vt cõditores. Tertius ex ſpondeo ⁊ iambo vt.i.ex tertia breui alijs longis vt hereditas. Quartus ex ſpõdeo: ⁊ trochęo.i.ex quarta breui cęteris longis: vt Cęleſtinus.

Epitrocaſmos. verborum ſuper ſe inuicem effuſio vel ſuperuẽſio quę fit aduerſarij turbandi cauſa.

Epizeuxis. combinatio. Figura cũ dictio in verſu abſq3 medio aliarum combinatur. Uirg. Me me aduerſum qui feci.

Epos. carmen heroicũ diuinaꝝ reꝝ ⁊ heroicaꝝ humanarũq3 cõprehenſio. Mar. Scribamus epodos cępiſti ſcribere ceſſi ęmula ne ſtarẽt carmina noſtra tuis. Cõpoſitũ cũ ωδη qui eſt cantus: apud nos dr̃ epodus q̃ſi carminis cantus. Et idẽ epodion diminutiuũ.i.paruũ carmẽ quod a lyricis clauſula breuis dr̃ q̃ſi p̃cioſos verſus ĩtegris ſubijciat: vt apđ Hora. Beatus ille qui p̃cul negocijs: deinde ſequit̃ p̃ciſus: vt priſca gens mortalium. Et ſic deinceps alterni quibus aliqua pars deeſt: ⁊ ſunt ipſis pręcedentibus ſimiles.

Epulę ab opulẽtia: ſiue abedẽdo q̃ſi adipulę: ſũt cibi miniſterio hoĩum in noſtrũ vſum cõparati. Epulũ v̓o ſignificat ſolemniores ⁊ p̃prie publicũ ꝯuiuiũ in p̃patulo ciuibus exhibitũ ſiue in dicatione tẽpli: ſiue in triũpho: ſiue in funere: ſiue ludoꝝ cã q̃le ĩperatores apud romanos ⁊ q̃le factũ eſſe ꝯſtat a pluribus qui teſtõ legauerunt epulum quot annis ad ſepulchrum roſis ⁊ varijs reſperſum odoribus pro hereditatum facultatib⁹ exhibẽdũ. Juue. Uñ epulũ poſſis cẽtũ dare pithagoreis. Sed ꝯfundunt̃ qñq3. Nã epulũ pro priuato cõuiuio inuenit̃: ⁊ epulę pro ꝯuiuio ĩ cõi. Ci.p.L. Plau. Sepulchrũ L.catilinę floribus ornatũ hoĩum audaciſſimoꝝ ac domeſticoꝝ hoſtiũ conuentũ epuliſq3 celebratum eſt.

Epulari eſt in conuiuio eſſe: ſeu conuiuari. Liui.lib.xxv. Uulgo apertis ianuis in p̃patulo epulati ſunt. Conſtruitur quãdoq3 cũ actõ quaſi pro comedo. Amb. Non ſtatim: inq̃t epulamur omnia neq3 potamus omnia.

Epulones. dicti ſũt ꝯuiuę. vñ ⁊ coepulones qui ſimul epulãtur. Jtẽ epulones dicebant̃ quos pontifices p̃pter ſacrificioſtũ multitudinẽ eſſe voluerunt vt ludoꝝ epulare ſacrificiũ conficerent: auctor eſt Ci.lib.iij.de ora. Hi epulas ioui cęteriſq3 dijs inſtituendi p̃tãtẽ habebant. vñ Aug.lib.de ci.dei aſſerit epulones perpetuos fuiſſe q̃ ad aureã iouis menſam ſtatuę appoſitã perpetui erant conuiuę vt mimoꝝ potius ⁊ paraſitoꝝ contubernia: q̃3 dei ſacra celebrarentur.

Epulare.q̇ȯ ad epulas ptinet: vt epulare ſacrificiũ: epularis ſermo. qui conuiuio fit. Apul. Jam illutis luminibus epularis percerbuit. Epulares ẽt vocabantur qui in ſacris epulabantur. Uar. Dum epulares nocte epularentur.

Epulatorius. a. um. quod aptum eſt vt in epulis comedatur. Amb. ad Simpli. Bona opera epulatoria dicimus que ſunt eſui. Et paulopoſt. Epulatoria ⁊ refectoria requies in deo q̄ facit animi tranquillitatem.

E ante Q

Equus aial q̇drupes qui ⁊ caballus. ab ęq̄litate dictus. detracta prima littera. que diphthongum faciebat: qꝛ pares eligebantur qui bigis quadrigiſqꝫ iungerentur. Equoꝝ alij gradarij qui molli gradu. ⁊ ſine ſuccuſura incedũt. Contra ſucuſores ſeſſorẽ frequenter inq̇etãt. Alij dicunť Heredi ĩcurſu velociſſimi quibus maiores vſi ſunt in venatione.

Eques generis cõ. ſignificat hoĩem equo ĩſidentẽ. vnde eq̇tes a peditib⁹ diſtigunť. Uirg. li. ix. Interea p̃miſſi equites ex vrbe latina. Sumiť q̃nqꝫ ꝓ ipõ equo. Idem. Dorſoqꝫ equitem docuere ſub armis. Inſultare ſolo: ⁊ greſſus glomerare ſupbos. Et eques diciť q̇ equeſtrem dignitatem adeptus eſt.

Equeſter ab eques fit. ſicut a pedes pedeſter. vñ pedeſtres ⁊ eq̄ſtres copię. Equeſtrẽ v̄o ordinẽ. medium fuiſſe cõſtat inter patricios ⁊ plebẽ. Si oliʒ ſub Romulo regibuſqꝫ celeres dicebantur a Celere remi interſectore. deinde a flectendis animis: q̇ñ iudices erant: ſiue potius a flectendis equis Flexumines vocitati: poſtea Troſſuli a troſſulo oppido thuſcie. ꝙ id ſine vllo peditum adiumento equites cepiſſent.

Equeſtre. ęs. dictum eſt quod equiti dabatur.

Equeſtria loca erant in q̇bus ſedebãt equites. Seneca li. vij. ḋ bñfi. Equeſtria oĩum equitũ romanoꝝ ſunt. Et iterũ Sʒcũ in theatrũ veni ſi plena ſunt eq̄ſtria ⁊ iure habeo locũ illic qꝛ ſedere mihi licet. Sic popularia dicebantur vbi plebs ip̃a in theatro ſedebat. Sue. in Domi. Et qꝛ pars maior intra popularia deciderat q̇nquagenas teſſaras in ſingulos cuneos equeſtres ac ſenatorij ordinis pronunciauit.

Equito. as. diciť de homĩę equo inſidente. ⁊ de equo. Lucil. de equo. Nẽpe hũc currere equũ nos atqꝫ equitare videmus. Huius cõpoſita ſũt. Adeq̇to: q̇ȯ eſt iuxta eq̇to. Liui. Adequitauit deinde ſenſim portis. Obequito. circũequito. Idẽ Obequitare iubet hoſtium portis. Perequito ſicut peragro: vt apud eundem. Cum peq̇taſſet aciem tantum iniecit ardoris vt cum vltra ſuſtinuerint impetum equi.

Equitatus. mõ eq̇tum turmã ſignificat: ſicut peditatus pro pedeſtribus copijs mõ actũ eq̇tãdi. Ply. Femina equitatu atteri ⁊ aduri ſolent: modo ordinem eq̄ſtrem. Idẽ lib. xxxiij. Quinentiam ipſum equitum nomen ſepe variatum eſt ĩ his quoqꝫ qui ad equitandum trahebantur.

Eq̄rius. a. um. quod ad equuʒ ptinet: vt equarius medicus qui equis medetur. Ual. max. li. vlt. Elophilus eq̄rius medicus C. Marium ſepties conſulem auũ ſibi vẽdicãdo ſe excutit.

Equinus. a. um. poſſeſſium. Hora. Humano capiti ceruicem pictor equinam iungere ſi velit.

Equio. is. de equis dicitur cum coitum appetunt. ſicut Caulio de canibus. ⁊ Subo de ſuibus. Colu. lib. vij. Equienti mulę cruda braſſica datur.

Equimentuʒ. merces q̄ dať ꝓ admiſſura equi. Uar. An ſi equã emiſſes quadrupedẽ vt meo aſino reatino admittens quantum popoſciſſes dediſſem equimenti.

Equitium. equoꝝ mandra. Ulpi. Equitij vſu legato videnduʒ an ⁊ domare poſſit ⁊ ad vehendum ſubiugo vti.

Equitius nomen viri proprium ⁊ cognomen familię romanę ab equo deductum.

Equile pe. p. ſtabulum equoꝝ ſicut ab oue ouile. vnde var. ſuadet frenos in equili ſuſpendendum vt oculi equuleoꝝ cõſueſcant videre eoꝝ faciẽ: ⁊ e motu crepitus audire cũ iã ad manus accedere conſueuerint interduʒ imponere his puerum.

Equiſo equoꝝ domitor: Uar. Nam vt equus qui aduehendũ eſt natus tñ traditur magiſtro vt equiſo doceat tolluti incedere. Et non tantum equoꝝ magiſtrũ ſed ẽt omnium reruʒ quarum ei regimen conceditur equiſo deſignat.

Equitabilis. locus ĩ quo equi facile inambulare poſſunt. Liui. Opportuna explicandis copijs regio erat equitabilis ⁊ vaſta planicies. Idem ꝯtrariũ poſuit. Imber violentius q̃ȝ alias fuſus campos lubricos inequitabiles fecerat.

Equuleus diminutiuum: ſumitur pro pulo equino ⁊ nouello. Ci. in horten. Ut igitur domitores equoꝝ non verba ſoluʒ adhibent ad domãdũ ſed cibũ ẽt ſępe ſubtrahunt: vt fame debiliteť equuleoꝝ nimis effrẽata vis. Eſt ⁊ equule⁹ tormẽti gen⁹ in eq̇ forma in quẽ ꝺijciebanť rei. Ci. li. v. tuſ. Hęc ẽt in equuleũ ꝺijciunť quo vita nõ aſpirat beata. Idẽ de fi. lib. iiij. Nec ſi ille ſapiens ad tortoris equuleũ a tyranno ire cogatur ſimilem habeat vultum vt ſi ampulam perdidiſſet.

Equuleus ẽt diminutiuum. Ci. de ſignis Equulos argenteos nobiles q̇ maximi fuerunt aufert. Et li. iij. de natura deorum. Oĩa imperfectis ⁊ maturis docet eſſe meliora. vt in equo q̃ȝ in equulo. in cane q̃ȝ in catulo in viro q̃ȝ in puero. Uar. ait equulum poſt annum ⁊ ſex mẽſes domari poſſe. Sic equula Idem. Nemo eſt tam negligens quin ſumma diligentia eligat aſinum qui ſuam ſaliat equulam.

Equiria: ludi quos Romulus Marti inſtituit. In his enim ludis currere in Martio campo equi ſolebant.

Equidẽ nõ ab ego ⁊ quidẽ cõpoſita ꝯiunctio ſed ſimplex ẽ. Salluſt. Ego equideʒ ſic exiſtimo. Naʒ ſi eſſet cõpoſita. non ſubiũgereť ego. q̃ȝq̃ȝ apud. Uir. Ubiqꝫ ego q̇dẽ ſignificet. Equidem meriti nec deprecor inquit. Perſius poſuit pro q̇dem. Non eq̇dẽ hoc dubites amboꝝ fędere certo cõſentire dies.

E ante R

Eraſiſtratus nomen medici eximij. ex Ariſt. familia nati. ἐρος amorem ϛρατος exercitum ſignificat.

Erate es. penul. correp. nympha oceani ⁊ tethyos filia ab ερος ꝙ eſt amor.

Eratę numero plurali: vrbs corytanorum.

Erato. pe. cor. vna muſaꝝ ab amore dicta. ερος εραμαι amo ꝙ p̃ſit his q̇ amoris faces rapiuntur. Uir. li. x. Nunc age qui reges erato q̄ tempora rex: quis latio antiquo fuerit ſtatus.

Erathoſthenes. pe. cor. nomẽ p̄hi qui orbis terrarum mẽſor appellatus eſt. hic vixit annis. lxxxj. ſicut ⁊ plato. ⁊ Diogenes cynicus ⁊ xenocrates platonicus. ερατος εραμαι και τοσθενος δύναμις ϛοκρατος λεγετι υν και ιατρος ποριϭημος και μαθηματινος.

Eraſinus pe. pro. fluuius in argolica. Papi. Ruit agmine facto Inachus ⁊ gelidas ſurgens Eraſinus ad arctos. Dictus eſt ⁊ Arſinus. ⁊ in archadia vbi hortuʒ habet Stymphal⁹. Sũt ⁊ Eraſini in peloponneſo alij ſicut ſtrabo ſcribit.

Ercinia multis ſyluis nomẽ ẽ inditũ. ſed apud germanos maxime q̇ apud grecos Orcimia ḋr: Ab heluetijs ad nemetũ turiacorũqꝫ fines ꝓtẽdiť ⁊ ad dacos ⁊ danubiũ ĩde ab alias gẽtes lõgitudidine ſex dieꝝ multis feris abũdãs ⁊ ꝓceris frequens arboribus. ſunt qui hoc nomen aſpirẽt. ⁊ cũ. y. ſcribãt

Erciſcere priſca lingua ſignificat diuidere. Inde familie erciſcũdę. i. reifamiliaris diuidẽdę. Quidã erciſcundũ ab erciũ antiqua dictione dici volunt a coercendo. Unde ⁊ Jouem erciũ puto dictum ꝙ mala crederetur arcere.

Erebus pe. cor. fluuius. inferoꝝ. Uir. Magnos erebi tranauimus amnes. Q̃nqꝫ ꝓ obſcuriori ĩferni parte. vt Imas erebi deſcẽdit ad vmbras. varro ex erebo natam noctẽ ait. Unde ⁊ illlud. Erebo creatam fuſcis crinibus noctem inuoco.

Erembi. ppl̄i in arabia qui prerupta ſaxa nudi inhabitãt.

Eregione. ex aduerſo ex oppoſito.

Eremea. ere tua. Uide ſupra. in e. ⁊ ex.

Erepublica ideſt ex vtilitate ⁊ commodo publico. Sue. i Ceſa. Plęriqꝫ pecunias contulerunt ne catone quidem abnuẽte eam largionem e republica fieri. econtrario dicimus Abre eſt. pro eo quod eſt contra commodum.

Eremus. pe. pro. naʒ apud gręcos per. η. ſcribitur ερημος ſolet tñ ab aliquibus corripi ꝑ ĩopiã l̄raꝝ gręcarum: vt Prę-